

BIỆN PHÁP PHÒNG, CHỐNG BẠO LỰC HỌC ĐƯỜNG TRONG TRƯỜNG TIỂU HỌC

Đỗ Thị Phương Hoa

Trường Tiểu học Kim Đồng, phường Rạch Giá, Tỉnh An Giang

Tóm tắt: *Bạo lực học đường ở cấp tiểu học đang có xu hướng gia tăng và diễn biến phức tạp, ảnh hưởng tiêu cực đến sự phát triển nhân cách của học sinh. Nghiên cứu này nhằm phân tích thực trạng và đề xuất các biện pháp phòng, chống bạo lực học đường trong trường tiểu học theo hướng tiếp cận phòng ngừa và giáo dục tích cực. Phương pháp nghiên cứu chủ yếu là phân tích tài liệu, quan sát sự phạm và tổng hợp kinh nghiệm thực tiễn. Kết quả cho thấy việc triển khai đồng bộ các biện pháp như giáo dục kỹ năng sống, xây dựng môi trường học tập thân thiện, tăng cường vai trò giáo viên chủ nhiệm và phối hợp gia đình – nhà trường góp phần giảm thiểu đáng kể các hành vi bạo lực.*

Từ khóa: *bạo lực học đường, tiểu học, kỹ năng sống, môi trường giáo dục, phòng ngừa*

STRATEGIES FOR PREVENTING AND COMBATING SCHOOL VIOLENCE IN PRIMARY SCHOOLS

Abstract: *School violence at the primary level has shown an increasing and complex trend, negatively affecting students' personality development. This study aims to analyze the current situation and propose measures to prevent and address school violence in primary schools through a preventive and positive educational approach. The research methods mainly include document analysis, pedagogical observation, and synthesis of practical experiences. The results indicate that the synchronous implementation of measures such as life skills education, building a friendly learning environment, strengthening the role of homeroom teachers, and enhancing family-school collaboration significantly contributes to reducing violent behaviors among students.*

Keywords: *school violence, primary education, life skills, educational environment, prevention*

Nhận bài: 05/03/2026

Phản biện: 26/03/2026

Duyệt đăng: 30/03/2026

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Bạo lực học đường đang trở thành một vấn đề đáng lo ngại trong môi trường giáo dục hiện nay, không chỉ ở bậc trung học mà còn có xu hướng xuất hiện ngày càng sớm ở cấp tiểu học. Ở lứa tuổi này, học sinh đang trong giai đoạn hình thành nhân cách, nhận thức và hành vi xã hội, do đó các biểu hiện bạo lực dù nhỏ cũng có thể ảnh hưởng tiêu cực đến sự phát triển toàn diện của các em. Việc nghiên cứu và đề xuất các biện pháp phòng, chống bạo lực học đường trong trường tiểu học là cần thiết. Như Bác Hồ đã dạy “Bây giờ phải học, học để yêu tổ quốc, yêu nhân dân, yêu lao động, yêu khoa học, yêu đạo đức” học để có đạo đức “để hành động có đạo đức”, nhằm góp phần nâng cao hiểu biết và trang bị những kỹ năng cần thiết trong phòng tránh và ngăn ngừa hành vi bạo lực cũng như các tệ nạn xã hội trong cộng đồng xã hội nói chung và nhà trường nói riêng góp phần xây dựng môi trường giáo dục an toàn, thân thiện và tích cực. Vì vậy, bài viết tập trung trình bày biện pháp phòng, chống bạo lực học đường trong trường Tiểu học.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Cơ sở lý luận

2.1.1. Cơ sở lý luận về giáo dục đạo đức và hình thành nhân cách học sinh tiểu học

Trong sự nghiệp giáo dục con người, việc hình thành và phát triển nhân cách học sinh giữ vai trò

đặc biệt quan trọng, trong đó giáo dục đạo đức được xem là nền tảng cốt lõi. Đạo đức không phải là yếu tố bẩm sinh mà được hình thành và phát triển thông qua quá trình giáo dục, rèn luyện và trải nghiệm trong đời sống xã hội. Như Hồ Chí Minh đã khẳng định, việc xây dựng con người trong sự nghiệp giáo dục là nhiệm vụ có ý nghĩa chiến lược lâu dài. Đạo đức tồn tại trong mối quan hệ mật thiết với các hoạt động sống của con người, nảy sinh từ các điều kiện kinh tế – xã hội và được củng cố thông qua các hoạt động giáo dục và giao tiếp xã hội. Vì vậy, giáo dục đạo đức cần được thực hiện thường xuyên, liên tục và có định hướng rõ ràng. Hồ Chí Minh cũng nhấn mạnh rằng việc xây dựng con người phải có mục tiêu và phương pháp phù hợp với từng giai đoạn phát triển.

Nếu nhân cách là yếu tố tạo nên sự khác biệt giữa con người với con người thì đạo lý làm người chính là nền tảng để duy trì bản sắc văn hóa dân tộc. Sự suy giảm đạo đức có thể trở thành nguy cơ đối với sự phát triển bền vững của xã hội. Do đó, việc giáo dục học sinh, đặc biệt là hạn chế các hành vi bạo lực, không thể đạt được trong thời gian ngắn mà cần một quá trình lâu dài, bền bỉ. Như Hồ Chí Minh đã từng khẳng định:

“Hiền dữ đâu phải là tính sẵn

Phần nhiều do giáo dục mà nên”

Theo Craig et al. (2009), học sinh tiểu học có đặc điểm tâm lý chưa ổn định, dễ bị ảnh hưởng bởi môi trường xung quanh và còn hạn chế trong khả năng kiểm soát hành vi. Trong khi đó, theo Olweus (1993), bạo lực học đường là các hành vi có ý gây tổn hại về thể chất, tinh thần hoặc xã hội giữa các thành viên trong môi trường học đường. Theo quan điểm giáo dục hiện đại, phòng, chống bạo lực không chỉ dừng lại ở việc xử lý vi phạm mà cần hướng đến phòng ngừa, giáo dục kỹ năng sống và xây dựng văn hóa ứng xử tích cực.

Ở cấp tiểu học, học sinh có xu hướng dễ bất chước, cảm xúc chưa ổn định và kỹ năng kiểm soát hành vi còn hạn chế. Vì vậy, việc phòng, chống bạo lực cần được thực hiện sớm, thường xuyên và đồng bộ giữa nhà trường, gia đình và xã hội. Nhà trường giữ vai trò trung tâm trong việc giáo dục thế hệ trẻ; do đó, giáo viên không chỉ cần có chuyên môn vững vàng mà còn phải là tấm gương đạo đức, có khả năng cảm hóa và định hướng hành vi cho học sinh.

2.1.2. Đặc điểm của phòng, chống bạo lực học đường ở tiểu học

Phòng, chống bạo lực học đường ở cấp tiểu học mang những đặc điểm riêng biệt, gắn với đặc trưng tâm lý lứa tuổi và môi trường giáo dục. Thứ nhất, hoạt động này mang tính phòng ngừa là chủ yếu. Theo Olweus (1993) và UNESCO (2019), các hành vi bạo lực ở lứa tuổi tiểu học thường mang tính bộc phát và mức độ nhẹ, do đó việc can thiệp sớm có ý nghĩa quyết định trong việc ngăn chặn sự phát triển hành vi tiêu cực. Thứ hai, hoạt động này mang tính giáo dục toàn diện và tích hợp. Theo CASEL (2020), việc lồng ghép giáo dục kỹ năng sống và cảm xúc – xã hội vào chương trình học giúp học sinh hình thành năng lực kiểm soát hành vi và ứng xử tích cực. Thứ ba, phòng, chống bạo lực học đường mang tính phối hợp đa lực lượng. Theo WHO (2020), hiệu quả phòng ngừa bạo lực phụ thuộc lớn vào sự phối hợp giữa nhà trường, gia đình và cộng đồng. Thứ tư, hoạt động này cần được triển khai theo hướng tâm lý – sư phạm. Theo Craig et al. (2009), học sinh tiểu học còn hạn chế trong khả năng kiểm soát cảm xúc và hành vi, do đó các biện pháp giáo dục cần phù hợp, nhẹ nhàng và mang tính hỗ trợ.

2.1.3. Vai trò của phòng, chống bạo lực học đường trong trường tiểu học

Phòng, chống bạo lực học đường giữ vai trò quan trọng trong việc nâng cao chất lượng giáo dục và phát triển toàn diện học sinh. Thứ nhất,

góp phần hình thành và phát triển nhân cách học sinh. Theo UNESCO (2019), môi trường giáo dục tích cực giúp học sinh phát triển các giá trị như tôn trọng, nhân ái và trách nhiệm xã hội. Thứ hai, tạo dựng môi trường học tập an toàn, thân thiện. Theo WHO (2020), môi trường học đường tích cực có tác động trực tiếp đến việc giảm thiểu hành vi bạo lực và tăng cường sự gắn kết trong nhà trường. Thứ ba, góp phần nâng cao chất lượng dạy học. Theo CASEL (2020), khi học sinh có kỹ năng cảm xúc – xã hội tốt, các em sẽ tham gia học tập tích cực hơn và đạt kết quả cao hơn. Thứ tư, giúp giảm thiểu hành vi lệch chuẩn trong tương lai. Theo Olweus (1993), can thiệp sớm ở lứa tuổi nhỏ có ý nghĩa quan trọng trong việc phòng ngừa hành vi bạo lực lâu dài. Thứ năm, góp phần thực hiện mục tiêu đổi mới giáo dục. Theo WHO (2020) và UNESCO (2019), giáo dục an toàn, không bạo lực là nền tảng để phát triển phẩm chất và năng lực người học trong bối cảnh hiện đại.

2.2. Thực tiễn dạy học

Kết quả quan sát cho thấy các hành vi bạo lực ở tiểu học thường ở mức độ nhẹ như trêu chọc, cô lập bạn, nói lời xúc phạm hoặc xô đẩy. Tuy nhiên, nếu không được can thiệp kịp thời, các hành vi này có thể phát triển thành bạo lực nghiêm trọng hơn. Nguyên nhân chủ yếu bao gồm thiếu kỹ năng giao tiếp, ảnh hưởng từ môi trường gia đình và tác động của truyền thông.

2.3. Tổ chức hành động

Hành động 1: Xây dựng môi trường học tập thân thiện

Xây dựng môi trường học tập thân thiện là một giải pháp quan trọng nhằm phòng, chống bạo lực học đường trong trường tiểu học. Môi trường học tập thân thiện không chỉ đảm bảo sự an toàn về thể chất mà còn tạo cảm giác được tôn trọng, yêu thương và khích lệ đối với mỗi học sinh. Trong đó, giáo viên giữ vai trò trung tâm trong việc thiết lập bầu không khí lớp học tích cực, công bằng và cởi mở. Thông qua việc sử dụng ngôn ngữ tích cực, khuyến khích sự hợp tác và tôn trọng lẫn nhau, giáo viên góp phần hình thành các chuẩn mực hành vi đúng đắn cho học sinh. Bên cạnh đó, việc xây dựng nội quy lớp học rõ ràng, có sự tham gia của học sinh sẽ giúp các em nâng cao ý thức trách nhiệm và tự giác trong hành vi. Nhà trường cũng cần tổ chức các hoạt động tập thể, sinh hoạt lớp, trò chơi giáo dục nhằm tăng cường sự gắn kết giữa học sinh với nhau. Khi học sinh cảm thấy được quan tâm và thuộc về tập thể, các hành vi

tiêu cực sẽ dần được hạn chế, góp phần xây dựng môi trường giáo dục an toàn, lành mạnh và phát triển toàn diện.

Ví dụ, trong một lớp học, giáo viên có thể tổ chức hoạt động “Góc chia sẻ yêu thương” vào cuối mỗi tuần. Tại đây, học sinh được khuyến khích nói lời cảm ơn, xin lỗi hoặc chia sẻ những việc tốt của bạn bè trong tuần. Hoạt động này giúp học sinh hình thành thói quen giao tiếp tích cực, giảm mâu thuẫn và tăng cường sự thấu hiểu lẫn nhau. Bên cạnh đó, giáo viên có thể cùng học sinh xây dựng “Bộ quy tắc lớp học thân thiện” với các nội dung đơn giản như: không trêu chọc bạn, biết giúp đỡ bạn khi gặp khó khăn, nói lời lịch sự. Khi học sinh được tham gia xây dựng nội quy, các em sẽ có ý thức thực hiện nghiêm túc hơn. Ngoài ra, trong giờ ra chơi, nhà trường có thể tổ chức các trò chơi tập thể như kéo co, nhảy dây, trò chơi nhóm nhằm tăng sự gắn kết giữa học sinh. Thông qua các hoạt động này, học sinh học được cách hợp tác, chia sẻ và giải quyết mâu thuẫn một cách tích cực, từ đó góp phần hạn chế các hành vi bạo lực học đường.

Hành động 2: Phát huy vai trò của giáo viên chủ nhiệm

Trong các biện pháp phòng, chống bạo lực học đường ở tiểu học, việc phát huy vai trò của giáo viên chủ nhiệm được xem là giải pháp mang tính quyết định. Giáo viên chủ nhiệm không chỉ là người tổ chức hoạt động giáo dục mà còn là “cầu nối” giữa nhà trường, gia đình và học sinh, giữ vai trò trực tiếp trong việc phát hiện, phòng ngừa và can thiệp các hành vi bạo lực. Trước hết, giáo viên cần xây dựng hệ thống theo dõi học sinh một cách khoa học, thông qua việc nắm bắt hoàn cảnh gia đình, đặc điểm tâm lý và sự thay đổi hành vi của từng em. Việc nhận diện sớm các dấu hiệu như mất kiểm soát cảm xúc, có xu hướng cô lập hoặc dễ xảy ra xung đột sẽ giúp giáo viên chủ động phòng ngừa thay vì xử lý hậu quả. Bên cạnh đó, giáo viên cần thiết lập môi trường lớp học dựa trên nguyên tắc tôn trọng, công bằng và khích lệ. Thông qua giao tiếp tích cực, lắng nghe và đồng hành cùng học sinh, giáo viên tạo được niềm tin để học sinh sẵn sàng chia sẻ những khó khăn, mâu thuẫn trong cuộc sống học đường. Đây là yếu tố then chốt giúp ngăn chặn bạo lực từ giai đoạn tiềm ẩn. Đặc biệt, giáo viên cần áp dụng các biện pháp can thiệp mang tính giáo dục thay vì trừng phạt, như tư vấn cá nhân, hòa giải mâu thuẫn và tổ chức hoạt động hợp tác nhóm. Đồng thời, việc duy trì

kênh liên lạc thường xuyên với phụ huynh sẽ tạo nên sự thống nhất trong giáo dục, góp phần điều chỉnh hành vi học sinh một cách hiệu quả và bền vững.

Ví dụ : Trong một lớp học, khi phát hiện hai học sinh có biểu hiện xung đột kéo dài, giáo viên chủ nhiệm đã chủ động gặp riêng từng em để tìm hiểu nguyên nhân, sau đó tổ chức buổi “hòa giải thân thiện” với sự tham gia của cả hai học sinh. Giáo viên hướng dẫn các em cách bày tỏ cảm xúc, lắng nghe và xin lỗi. Sau đó, giáo viên tiếp tục giao nhiệm vụ cho hai em cùng tham gia một hoạt động nhóm như chăm sóc góc học tập của lớp. Kết quả cho thấy mối quan hệ giữa hai học sinh được cải thiện rõ rệt, không còn xảy ra mâu thuẫn, đồng thời các em có ý thức hợp tác tốt hơn.

Kết quả thực tiễn cho thấy, khi giáo viên chủ nhiệm phát huy tốt vai trò của mình, tỷ lệ học sinh có hành vi xung đột giảm đáng kể, môi trường lớp học trở nên tích cực, thân thiện hơn. Điều này khẳng định tính hiệu quả và khả thi của giải pháp trong bối cảnh giáo dục tiểu học hiện nay.

Hành động 3: Tổ chức các hoạt động trải nghiệm, rèn kỹ năng sống gắn với nề nếp học tập

Để thực hiện hiệu quả, giáo viên cần xây dựng kế hoạch cụ thể theo tuần, tháng, gắn nội dung trải nghiệm với mục tiêu rèn nề nếp học tập rõ ràng. Trước hết, xác định các kỹ năng cần hình thành cho học sinh lớp Một như: tự phục vụ, giữ trật tự, hợp tác nhóm, biết lắng nghe và thực hiện nhiệm vụ. Trên cơ sở đó, lựa chọn hình thức tổ chức phù hợp như trò chơi học tập, đóng vai tình huống, hoạt động nhóm nhỏ, sinh hoạt lớp hoặc trải nghiệm thực tế trong và ngoài lớp học.

Trong quá trình tổ chức, giáo viên đóng vai trò hướng dẫn, gợi mở, tạo cơ hội cho học sinh tham gia tích cực, tránh áp đặt. Cần đưa ra các tình huống gần gũi với đời sống học sinh như: xếp hàng, chuẩn bị đồ dùng học tập, giữ vệ sinh lớp học,... để các em được thực hành và hình thành thói quen. Sau mỗi hoạt động, giáo viên tổ chức nhận xét, đánh giá, khuyến khích học sinh tự đánh giá và nêu cảm nhận nhằm củng cố hành vi đúng. Bên cạnh đó, cần kết hợp với phụ huynh để tiếp tục rèn luyện các kỹ năng tại nhà, tạo sự thống nhất trong giáo dục. Việc tổ chức thường xuyên, liên tục và có điều chỉnh phù hợp sẽ giúp hình thành nề nếp học tập bền vững cho học sinh. Qua đó, học sinh không chỉ “biết” mà còn “làm được”, góp phần củng cố nề nếp học tập một cách bền vững.

Hành động 4: Tăng cường vai trò của gia đình trong phòng, chống bạo lực học đường

Gia đình là môi trường giáo dục đầu tiên và có ảnh hưởng sâu sắc, lâu dài đến sự hình thành và phát triển nhân cách của trẻ. Cha mẹ chính là những người thầy đầu tiên, định hướng hành vi, cảm xúc và cách ứng xử của con ngay từ những năm tháng đầu đời. Tuy nhiên, trong bối cảnh xã hội hiện nay, không ít gia đình có xu hướng phó mặc việc giáo dục con cái cho nhà trường; nhiều bậc phụ huynh mải mê với công việc, ít dành thời gian quan tâm, chia sẻ và đồng hành cùng con. Việc chỉ đáp ứng nhu cầu vật chất mà thiếu sự chăm sóc về tinh thần dễ khiến trẻ rơi vào trạng thái thiếu hụt tình cảm, từ đó dẫn đến những biểu hiện lệch chuẩn trong hành vi, thậm chí có nguy cơ tham gia hoặc trở thành nạn nhân của bạo lực học đường.

Do đó, gia đình cần chủ động phát huy vai trò giáo dục thông qua việc xây dựng môi trường sống tích cực, ấm áp và gắn kết. Cha mẹ cần thường xuyên quan tâm, lắng nghe và thấu hiểu tâm lý của con, trở thành người bạn đồng hành tin cậy để các em có thể chia sẻ những khó khăn trong học tập và các mối quan hệ xã hội. Đồng thời, phụ huynh cần trang bị cho mình những kiến thức cần thiết về tâm lý lứa tuổi, kỹ năng giáo dục con cái phù hợp với từng giai đoạn phát triển, từ đó có cách ứng xử linh hoạt và hiệu quả.

Bên cạnh đó, cha mẹ cần nêu gương trong hành vi và lối sống. Cách ứng xử giữa các thành viên trong gia đình, đặc biệt là cách cha mẹ kiểm soát cảm xúc và giải quyết mâu thuẫn, sẽ tác động trực tiếp đến nhận thức và hành vi của trẻ. Một gia đình được xây dựng trên nền tảng tôn trọng, bình đẳng và yêu thương sẽ tạo điều kiện thuận lợi cho sự phát triển nhân cách lành mạnh của trẻ. Ngoài ra, sự phối hợp chặt chẽ giữa gia đình và nhà trường giữ vai trò đặc biệt quan trọng. Việc duy trì kênh

liên lạc thường xuyên, trao đổi kịp thời thông tin về tình hình học tập và rèn luyện của học sinh sẽ giúp hai bên thống nhất biện pháp giáo dục, từ đó phát hiện sớm và ngăn ngừa hiệu quả các hành vi bạo lực.

Như vậy, gia đình không chỉ là nơi nuôi dưỡng mà còn là “lá chắn” đầu tiên trong việc phòng, chống bạo lực học đường. Khi cha mẹ thực sự đồng hành, thấu hiểu và làm gương cho con, nguy cơ xảy ra các hành vi tiêu cực sẽ được giảm thiểu, góp phần hình thành những công dân có nhân cách tốt và lối sống tích cực.

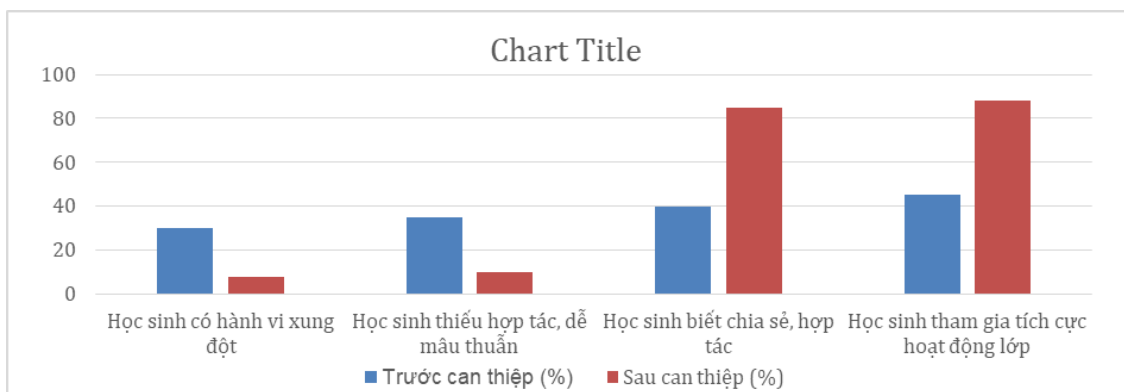
2.4. Hiệu quả bước đầu

Kết quả bước đầu cho thấy việc triển khai đồng bộ các biện pháp phòng, chống bạo lực học đường, đặc biệt là giải pháp tăng cường vai trò của gia đình và giáo viên chủ nhiệm, đã mang lại những chuyển biến tích cực trong hành vi và thái độ của học sinh. Các số liệu khảo sát trước và sau can thiệp phản ánh rõ xu hướng giảm các hành vi tiêu cực và gia tăng các hành vi tích cực trong môi trường học tập.

Cụ thể, tỷ lệ học sinh có hành vi xung đột và thiếu hợp tác giảm đáng kể, trong khi các kỹ năng như chia sẻ, hợp tác và tham gia hoạt động tập thể được cải thiện rõ rệt. Bên cạnh đó, nhiều học sinh trước đây có biểu hiện nóng nảy, khó kiểm soát cảm xúc đã dần ổn định hơn, biết kiềm chế và lựa chọn cách ứng xử phù hợp trong các tình huống giao tiếp.

Đáng chú ý, sự thay đổi không chỉ diễn ra ở học sinh mà còn thể hiện ở nhận thức và hành động của phụ huynh. Phụ huynh đã chủ động hơn trong việc phối hợp với nhà trường, quan tâm đến đời sống tâm lý của con và tham gia tích cực vào quá trình giáo dục. Điều này góp phần tạo nên sự thống nhất trong định hướng giáo dục giữa gia đình và nhà trường.

Cụ thể hiệu quả được thể hiện ở bảng sau:

III. KẾT LUẬN

Bạo lực học đường trong trường tiểu học là một vấn đề cần được quan tâm giải quyết một cách toàn diện và lâu dài, bởi nó ảnh hưởng trực tiếp đến sự hình thành nhân cách và sự phát triển toàn diện của học sinh. Trên cơ sở nghiên cứu lý luận và thực tiễn, bài viết đã xác định rõ vai trò của giáo dục đạo đức, môi trường học tập và sự phối hợp giữa các lực lượng giáo dục trong việc phòng, chống bạo lực học đường.

Kết quả nghiên cứu cho thấy, việc triển khai đồng bộ các biện pháp như xây dựng môi trường học tập thân thiện, phát huy vai trò của giáo viên chủ nhiệm và tăng cường sự phối hợp giữa gia đình – nhà trường đã mang lại hiệu quả tích cực. Các hành vi xung đột, bạo lực trong học sinh giảm

rõ rệt, trong khi các kỹ năng sống như hợp tác, chia sẻ và kiểm soát cảm xúc được cải thiện đáng kể. Điều này khẳng định tính khả thi và hiệu quả của các giải pháp trong thực tiễn giáo dục tiểu học.

Tuy nhiên, để duy trì và phát huy kết quả đạt được, cần có sự vào cuộc đồng bộ, lâu dài của các lực lượng giáo dục, trong đó nhà trường giữ vai trò trung tâm, gia đình là nền tảng và xã hội là môi trường hỗ trợ. Đồng thời, cần tiếp tục nghiên cứu, bổ sung và hoàn thiện các biện pháp phù hợp với bối cảnh giáo dục hiện nay.

Như vậy, phòng, chống bạo lực học đường không chỉ là nhiệm vụ trước mắt mà còn là yêu cầu mang tính chiến lược, góp phần xây dựng môi trường giáo dục an toàn, lành mạnh và phát triển bền vững cho thế hệ tương lai.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Craig, W., Harel-Fisch, Y., Fogel-Grinvald, H., Dostaler, S., Hetland, J., Simons-Morton, B., Molcho, M., de Mato, M. G., Overpeck, M., Due, P., & Pickett, W. (2009). A cross-national profile of bullying and victimization among adolescents in 40 countries. *International Journal of Public Health*, 54(2), 216–224. <https://doi.org/10.1007/s00038-009-5413-9>
- Olweus, D. (1993). *Bullying at school: What we know and what we can do*. Oxford, UK: Blackwell Publishing.
- UNESCO. (2019). *Behind the numbers: Ending school violence and bullying*. Paris: UNESCO Publishing.
- CASEL. (2020). *What is SEL? Collaborative for Academic, Social, and Emotional Learning*.
- WHO. (2020). *School-based violence prevention: A practical handbook*. World Health Organization.
- Bộ Giáo dục và Đào tạo. (2017). *Nghị định số 80/2017/NĐ-CP về môi trường giáo dục an toàn, lành mạnh, thân thiện, phòng, chống bạo lực học đường*. Chính phủ Việt Nam.
- Bộ Lao động – Thương binh và Xã hội. (2019). *Thông tư 38/2019/TT-BLĐTBXH hướng dẫn xây dựng môi trường giáo dục an toàn, lành mạnh, thân thiện, phòng, chống bạo lực học đường*.
- Nguyễn Thị Hiền. (2023). *Nghiên cứu về các mô hình phòng chống bạo lực học đường ở Việt Nam và trên thế giới*. Viện Khoa học Giáo dục Việt Nam.
- Chu Du Nguyễn. (2019). *Giải pháp phòng ngừa bạo lực học đường trong trường học*. Tạp chí Nghiên cứu Gia đình và Giới, 57–65.
- Bộ Giáo dục và Đào tạo. (2022). *Phòng, chống bạo lực học đường và lao động trẻ em thông qua trường học*. Tạp chí Giáo dục.